

TEPLOM GOPĀLA SZÁMÁRA

Gour Govinda Swami azonnal elfogadta Gopālát és az ingatlant, majd 1993. november 15-én mindent az ISKCON, a lelki tanítómestere intézményének nevére íratott. Gour Govinda Swami ezután elküldte két tanítványát Gadeigiribe. E két tanítvány megjavította a templomépületet, és szépen megszervezték Gopāla imádatát.

A meglévő templom nagyon kicsi és egyszerű volt. Most, hogy Gour Govinda Mahārāja gondoskodott Gopāláról, egy szép templomot akart építtetni Neki. Türelmetlenül várta, hogy elkezdődjenek a munkálatok. November 23-án Fakir Charan meglátogatta Bhubaneswarban Gour Govinda Swamit.

Fakir Charan így emlékezik vissza: *Amikor meglátott minket, megszüdött.*

– *A bejegyzés nyolc napja kész, hol voltatok eddig? Kedves Gopālám munkálatai nem haladnak megfelelően. Gopāla ütlegel engem. – mondta. Ezután megmutatta a bátát, amin friss ütésnyomok látszóttak. Megdöbbsentem. Mindketten a bocsánatáért esedeztünk a késés miatt.*

– *Kṛṣṇa bhaktája soha nem fél senkitől. Ez Kṛṣṇa szolgálata, miért kellene félnünk? – mondta erre.*

1994. január 17-én Gour Govinda Swami lefektette Gopāla új templomának alapkövét és beavatta Ananta Śeṣa mūrtiját. Az aznapi előadásán az összes *bbaktáboz*, továbbá a földmunkásokhoz és az építőmunkásokhoz is szólt:

– Egyszer Rajasthan tartományban, Kalahastinál Agastya Muni két *ṛṣi*, Bhṛigu és Bharadvāja segítségével hatalmas templomot kezdett építeni Kṛṣṇának. Sok munkást fogadtak fel, akiket Bhṛigu és Bharadvāja felügyelt. A munkások keményen dolgoztak reggeltől naplementéig. Agastya minden este, naplemente előtt leült a közeli folyó partján, és odahívta a munkásokat. Utasításának megfelelően Bhṛigu és Bharadvāja minden munkásnak adott egy marék homokot.

Az ISKCON Rādhā Gopāla Jiu templom ma

Ez volt a fizetségük az egésznap munkáért. De amikor a két *ṛṣi* odaadta nekik a homokot, az egyszeriben arannyá változott. Amilyen keményen dolgozott egy munkás, annak megfelelő mennyiségű aranyat kapott. Aki keményebben dolgozott, az többet kapott. Aki kevésbé igyekezett, az kevesebbet kapott, aki pedig egyáltalán nem dolgozott, hanem csalt, mindössze homokot talált a markában, nem aranyat. Ebben az eljárásban nem volt részrehajlás, és nem volt panasz sem. Minden Isten színe előtt zajlott, aki a legfelsőbb szemtanú. Minden munkás boldogan elfogadta a megfelelő járandóságát, nem többet és nem is kevesebbet. „Bármit is teszek, Kṛṣṇa a szívemben folyamatosan figyel engem. Az Ő jelenlétében dolgozom.” – gondolták. Ha valaki ilyen mentalitással rendelkezik, akkor a munkáját *sādbu-karmának*, nagyon jámbor munkának nevezik. Ha a szíved tiszta, akkor minden tettet tiszta és jámbor lesz. Bármilyen munkához is nyúlsz, az sikeressé és nagyszerűvé válik. Ezt a munkát Gopālának végezzük. Ne legyetek hanyagok! Ne veszekedjete és ne legyetek kétszínűek! Ne lopjatok el semmit! Ha

szépen követték a szabályokat és az előírásokat, akkor elkészülte utána a templom a vidék lakóinak lelki és anyagi fejlődését is segíteni fogja.

Miért építünk itt templomot? Mert ez a hely *tāpa-bhūmi*, a lemondás helye. Nagyon különleges hely. Ha valaki csak egy kis *sādbanát* vagy *bbajanát* is végez itt lelki élete során, nagy áldásban részesül. Gopálát az itt bemutatott *kīrtanák* és lemondások hozták el Vṛṇḍāvanából. Ez a hely elpusztítja a démonikus természetet. Rāvana volt a leghatalmasabb démon, de mindig félt a *tāpa-śaktitől*, a lemondások erejétől. Ezért mondta a követőinek, hogy észak felé Vedapurī (a Dél-Indiában található mai Puducherry) kivételével bárhová elmehetnek. Azért nem mehettek Vedapuriba, mert Vedapurī a lemondások és a tisztulás erőteljes helyszíne volt. Ha valaki odament, a hely elpusztította démonikus természetét. Épp így ez a Gadeigiri, Gopāla lakhelye a *samśkāra* és a *sādhana* helye. Mindenki fogadja el sajátjának ezt a földet, és váljon sikeressé az élete!

BHAKTIVINODA SZÜLETÉSI HELYE

Gadeigiri nem az egyetlen projekt volt, amit Gour Govinda Swami 1993-ban Orisszában magára vállalt. Mint Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura — akitől szinte minden leckéjén idézett — eltökélt követője, el volt ragadtatva, amikor látta azt a munkát, amit a barátja, Dr. Fakir Mohan dāsa végzett, hogy a Ṭhākura orisszai Choti Mangalapurban lévő szülőhelyét dicsőítse.

Gour Govinda Swami: *Bhaktivinoda Ṭhākura szülőhelye Orisszában, Choti Mangalpurban található. Ez a hely most a felügyeletem alá fog kerülni, ezért fejlesztenem kell. Néhányan azt mondják, hogy Bhaktivinoda szülőhelye Bengálban, az Ullagram nevű faluban található. De maga Bhaktivinoda Ṭhākura azt írta, hogy Chotiban született. Írunk majd erről egy cikket a BTG-be. Egy tanult vaiṣṇava kutató, Dr. Fakir Mohan dāsa most fog kiadni egy nagy könyvet. A doktori disszertációját Śrīman Mahāprabhu*

Bhaktivinoda Ṭhākura śrīpātja (születési helye) Choti Mangalpurban, Orisszában

orisszai lábnymáról írta. A BTG-be elhelyezünk majd néhány cikket a kutatásairól, amelyek végkövetkeztetése, hogy ahogyan maga Bhaktivinoda Ṭhākura mondta, a szülőfaluja Choti Mangalpur.⁸

Choti Mangalpurhoz közel, Kendrapara városában – abban az iskolában, ahol Bhaktivinoda volt az első igazgató – rendeztek egy ünnepséget, melyen felavatták Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura fényképét. Mivel Mahārāja nem tudott részt venni az 1993. szeptember 2-án megtartott ceremónián, egy levelet írt:

„A nagy szerencse jele és hatalmas öröm, hogy ma, megjelenésének 155. évfordulóján Kendrapara Choti Mangalpur kiváló *sādbuja, mahājanāja* és *vaiṣṇava-ācāryája*, Śrī Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura szobrát (arcképet) elhelyezték a Kendraparai (D.S.) Jogi Egyetemen és a dicsőítésére összejövetelt rendeztek. A *vaiṣṇavák* áldásai biztosítanak minden beteljesedést az emberi életben. Egészen biztos, hogy mindazok, akik megszervezték az eseményt, a részesei voltak, továbbá dicsőítették Bhaktivinoda Ṭhākurát, azok meg fogják kapni Ṭhākura Mahāśaya áldásait, elérnek minden magasrendű eredményt és megkapják életük legfelsőbb megvalósítását.

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

Śrī Śrīla Saccidānanda Bhaktivinoda Ṭhākura (más nevén Śrī Kedarnath Datta) 1838. szeptember 2-án jelent meg Nyugat-Bengál Nadia tartományában, Ula faluban. Itt állt anyai nagybátyja otthona. Az őseinek a háza azonban Orissza állam modern Kendrapara tartományának Choti nevű falujában volt. Ez a falu tehát Śrīla Ṭhākura Mahāśaya *śrīpātja* (születési helye), itt élt. Ez egy rendkívüli szent hely, mert a *vaiṣṇava* lótuszlábának pora díszíti. Jóllehet, minderről a helybeliek elfeledkeztek, azonban most néhányan megpróbálják ezt a nyilvánosság elé tárni. A tudós kutató, Dr. Fakir Mohan dāsa nagy nehézségek közepette igyekszik közzétenni kutatási eredményeit, érveit és az azok alapjául szolgáló bizonyítékokat. E hely mostanáig rejtve volt a nyilvánosság elől, immár azonban kezdik felismerni. Ez az eredménye Ṭhākura Mahāśaya végtelen áldásának. Úgy gondolom, ezen áldás erejével felruházva Dr. Fakir Mohan dāsa Mahāśaya még erősebbé vált, különben senki sem tudta volna ezt a munkát elvégezni. Ezért Śrīpada Fakir Mohan dāsa Mahāśaya feltehetően jelentős ellenállást fog tapasztalni, de mivel erősen kitart, biztosan meg fogja alapozni a valódi igazságot.”

Végjegyzet

⁸ *Darśana*. 1993. július 15., London.